

maturita z anglického jazyka

Zdroj: www.novamaturita.cz

Požadavky a struktura maturitní zkoušky vychází z dokumentu:

Katalog požadavků k maturitní zkoušce Anglický jazyk
schváleno Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 11. 3. 2008.

Praktické informace pro studenty:

Zkouška z anglického jazyka se skládá ze tří částí:

1/ didaktický test –poslech a čtení;

2/ strukturovaná písemná práce;

3/ ústní zkouška.

Část 1/ a 2/ je písemná, obě části se konají podle jednotného testového schématu, jsou zadávány na všech středních školách souběžně, vyhodnocení probíhá centrálně.

1/ Didaktický test

a) Poslech

Žák dovede:

- rozpoznat téma;
- pochopit hlavní myšlenku;
- pochopit záměr/názor mluvčího;
- postihnout hlavní body;
- postihnout specifické informace;
- porozumět orientačním pokynům;
- porozumět jednoduchým technickým informacím k předmětům každodenní potřeby.

Hodnocení

Principy hodnocení receptivní řečové dovednosti (poslech) vycházejí z typů úloh, které jsou do didaktického testu na základní úrovni obtížnosti zařazeny (uzavřené úlohy a otevřené úlohy se stručnou odpovědí). Za každou správně vyřešenou úlohu žák získá stanovený počet bodů (1–2 body). Za nesprávnou nebo neuvedenou odpověď se body neodečítají. U otevřených úloh není předmětem pravopis, ale rozpoznatelný význam zapsané odpovědi.

b) Čtení

Žák dovede:

- pochopit hlavní myšlenku/rozpoznat hlavní závěry textu;
- pochopit záměr a/nebo názor autora/vypravěče/postav;
- porozumět přáním a/nebo pocitům autora/vypravěče/postav;
- rozpoznat hlavní body;
- porozumět popisu událostí;

- porozumět výstavbě textu;
- vyhledat specifické informace;
- shromáždit specifické informace z různých částí textu;
- shromáždit specifické informace z více krátkých textů;
- porozumět jednoduchým návodům, předpisům, značením, nápisům, pokynům apod.;
- odhadnout význam neznámých výrazů;
- rozpoznat, zda text obsahuje relevantní informaci/-e.

Hodnocení

Principy hodnocení receptivní řečové dovednosti (čtení) vycházejí z typů úloh, které jsou do didaktického testu na základní úrovni obtížnosti zařazeny (uzavřené úlohy). Za každou správně vyřešenou úlohu žák získá stanovený počet bodů (1–2 body). Za nesprávnou nebo neuvedenou odpověď se body neodečítají.

2/ Strukturovaná písemná práce

Žák dovede:

- popsat místo, cestu, věc, osobu, zážitek, událost, zkušenost, děj apod.;
- popsat a/nebo představit sebe i druhé;
- popsat pocity a reakce, např. libost/nelibost, souhlas/nesouhlas, překvapení, obavu;
- vyjádřit názor/postoj a morální stanovisko, např. omluvu, lítost;
- vyjádřit vlastní myšlenky;
- vyjádřit úmysl, přání, žádost, prosbu, nabídku, pozvání, doporučení apod.;
- zdůvodnit určité činnosti a/nebo skutečnosti;
- vysvětlit problém a/nebo navrhnout řešení problému;
- vysvětlit a/nebo zdůraznit, co považuje za důležité;
- sdělit/ověřit si specifické informace a zprávy;
- požádat o specifické informace;
- shrnout a/nebo využít předložené faktografické informace;
- zeptat se na názor, postoj, pocity, problém apod.;
- zodpovědět jednoduché dotazy.

Úroveň komunikativní kompetence pisatele je posuzována ve vztahu ke komunikačnímu záměru, tj. zda pisatel dokázal sdělit to, co sdělit měl, a s ohledem na posuzovanou úroveň, tj. jak pisatel sdělil to, co sdělit měl. Principy hodnocení písemné práce tedy nejsou založeny na prostém sčítání chyb, ale v první řadě na tom, zda pisatel dosáhl komunikačního záměru. Komunikační záměr je specifikován v zadání písemné práce a kvalita jeho splnění je posuzována prostřednictvím kritérií hodnocení.

Kritéria hodnocení umožňují posuzovat písemný projev žáka z několika hledisek, respektive posuzovat odděleně různé charakteristické prvky písemného projevu žáka. Odděleně je posuzován obsah, organizace, slovní zásoba, mluvnice atd. Každému posuzovanému prvku písemné práce jsou přiděleny body, jejichž součet dává výsledné skóre.

3/ Ústní zkouška

Probíhá před maturitní zkušební komisí v termínu stanoveném ředitelem školy.

Žák dovede:

- popsat místo, cestu, věc, osobu, činnost, událost, zkušenost apod.;
- popsat a/nebo představit sebe i druhé;
- poskytnout nekomplikované informace a s omezenou přesností složitější informace;
- uvést podrobnosti;
- porovnat různé alternativy;
- shrnout informace;
- rozvinout argumentaci;
- vyjádřit myšlenky, přesvědčení, pocity, sny, naděje apod.;
- vyjádřit názor např. na pořad, událost;
- postihnout dostatečně přesně podstatu myšlenky nebo problému;
- vyjádřit souhlas/nesouhlas s jednáním apod.;
- vysvětlit své názory, reakce, plány a jednání a stručně je zdůvodnit;
- vysvětlit a/nebo zdůraznit, co považuje za důležité;
- vysvětlit, proč něco představuje problém;
- požádat o ujištění, že výraz, který užil, je správný.

Hodnotí se:

Úroveň komunikativní kompetence žáka je posuzována ve vztahu ke komunikačnímu záměru, tj. zda žák dokázal sdělit to, co sdělit měl, a s ohledem na posuzovanou úroveň, tj. jak žák sdělil to, co sdělit měl.

Principy hodnocení ústního projevu žáka tedy nejsou založeny na pouhém sledování chyb, ale v první řadě na tom, zda žák dosáhl komunikačního záměru. Komunikační záměr je specifikován v zadání každé části ústní zkoušky a kvalita jeho splnění je posuzována prostřednictvím kritérií hodnocení.